

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2255

Vragen van het lid **Van Bommel** (SP) aan de minister van Buitenlandse Zaken over *Nederlands mensenrechtenbeleid* (ingezonden 11 maart 2011).

Antwoord van minister **Rosenthal** (Buitenlandse Zaken) (ontvangen 19 april 2011).

Vraag 1

Wat bedoelde u met de zinsnede «a major improvement would be to reduce the number of resolutions on the Israeli-Palestinian conflict»?¹ Volgt uit deze oproep dat er teveel resoluties over Israël worden ingediend en aangenomen? Op welke resoluties doelde u? Gaat het daarbij om resoluties van de Mensenrechtenraad of ook om die van de Veiligheidsraad? Kunt u aangeven welke resoluties overbodig zijn?

Antwoord 1

De regering heeft meermaals te kennen gegeven dat zowel het aantal resoluties in VN-Mensenrechtenraad (MRR) en in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (AVVN) over de situatie in het Midden-Oosten als de toonzetting daarvan niet bijdraagt aan een klimaat dat bevorderlijk is voor het internationaal recht en het bijleggen van het Arabisch-Israëliësch conflict.

In de aangehaalde passage uit mijn toespraak tot de 16^e MRR heb ik deze opvatting tot uitdrukking gebracht waar het gaat om de MRR. Daarbij refereerde ik aan de resoluties die verband houden met het Israëlisch-Arabisch conflict, in de 16^e MRR zes in getal. Stroomlijning en samenvoeging daarvan ligt in de rede.

De MRR-behandeling die de situatie in het Midden-Oosten ten deel valt, wijkt sterk af van de behandeling van ernstige mensenrechtensituaties in andere regio's. Daaraan is geen vast agenda-item gewijd. Het aantal resoluties is lager (vier resoluties in totaal gewijd aan resp. Noord-Korea, Iran, Ivoorkust en Birma) en de toonzetting ervan zakelijker en oplossingsgerichter.

Een vergelijkbare observatie is te doen voor de AVVN: in de lopende AVVN zijn reeds negentien resoluties aangenomen die rechtstreeks of indirect betrekking hebben op Israël, tegenover zestien resoluties gerelateerd aan [spanningen in] andere landen of gebieden. Israël is daarbij het enige land dat onderwerp is van meerdere resoluties.

¹ Toespraak tot de VN-mensenrechtenraad, 1 maart 2011.

Statement by Uri Rosenthal, Minister of Foreign Affairs of the Netherlands, to the 16th session of the United Nations Human Rights Council Geneva, 1 March 2011.

Vraag 2

Wat bedoelde u in de voorafgaande zin van uw speech met «refrain from a one-sided approach»? Kunt u uitsluiten dat deze zinsnede, maar ook de hele passage, door andere lidstaten als eenzijdig, want volledig pro-Israëliësch, wordt beoordeeld en dat u daarmee uw doel voorbijschiet? Indien nee, waarom niet?

Antwoord 2

Het is andere MRR-lidstaten bekend dat Nederland voorstander is van een evenwichtige benadering met aandacht voor de rechten en verplichtingen van alle partijen. Deze aanpak is bij uitstek niet eenzijdig.